

TÁBORÁČEK

● Časopis turistického oddílu TOM LESANI

● Leden 2009

Milí přátelé,

do rukou se vám dostalo další číslo našeho časopisu, který shrnuje naše výpravy za poslední měsíce. Zpočátku se vrátíme dokonce až do předchozího léta, na tábor do Semíkovic.

Tento tábor si zasloužil speciální jméno: tábor velké „chřipky“. Tábor začal jako vždy, jeli jsme dlouhou cestu busem, takže tu nějak přeskočím. Více méně po příjezdu jsme se seznámili s táborovým rozvrhem a plánem, například jsme se dozvěděli, že celý tábor bude na téma Asterixova dobrodružství. Ale o tom později. Nejprve vás seznámím proč tento kuriózní název pro tento tábor. No, jelikož v polovině tábora zastihla větší počet členů jakási lehčí verze chřipky. A tak po tři dny měla půlka tábora program v leže. Naštěstí nebyl nikdo nemocný natolik, aby musel jet domů.

Letní Tábor Šemíkovice (20. července – 3. srpna 2008)

Ted' bych se asi měl zmínit o druhé takové zajímavé věci. Náš tábor ležel „v obklíčení“ dalších třech táborů. To znamenalo, že snad každou třetí noc nám někdo chtěl vzít „při přepadu“ vlajku. Hlídka tedy zakřičela POPLÁÁÁCH. Po pár nocích to už však někteří brali trochu flegmaticky, že ani nebrali v potaz to, že by po téhle té hlášce asi zřejmě měli vstát ze spacáku.

Dokud nám tedy jedna tato skupina sama nezatroubila poplach. Po této události teda většina tábora vstala a šla skupinku vedlejších táborníků alias přepadové skupiny pochyťat. Zbylí členové potom přišli se přiznat a navrátit polapené věci a tím vysvobodit své přátele.

Jako každý rok nás neminul neopakovatelný Třináctý den, který byl letos na téma řecká olympiáda. Ráno poté, co táborníci vstali, mohli se přesunout i s matracemi ven před stany, kde ještě leželi ve svých spacácích a byla jim donesena snídaně rovnou do „postele“. Poté začala super scénka v podobě uklízeček, jen škoda, že na papíře nejdou vytisknout pohyblivé obrázky.

Po této neobvyklé snídani se naši „para-olympionici“ začali připravovat na odpolední hry. Modří racci ovládli kuchyni a započali vařit sváteční oběd, což znamenalo: Galský kuřecí řízek a zlatavé brambory na loupáčku.

Po obědě jsme se pustili do té naší olympiády. Závodilo se v těchto kategoriích: skok daleký, skok vysoký (na chůdách), hod diskem (čočkou), Řecko-římský zápas, přenášení vody, hod oštěpem, chůdo - běh. Jelikož jsme v těchto neobvyklých hrách a kláních byli všichni vítězové, společně jsme si také užívali připravenou večeři.

Dalším zpestřením tábora byly výlety. Jedním takovým byla exkurze do jaderné elektrárny Dukovany, kde jsme byli provedeni po celém „bezpečném“ komplexu tohoto monstra. Největší zážitek byl z repliky jaderného reaktoru, který byl v poměru 1:1, což znamená dokonalá replika.

Další zajímavý výlet byl do Moravského Krumlova, přesněji do obrazárny Alfonze Muchy, což v tomto městě byla asi jediná zajímavá věc. Ale celkově nejzajímavější asi bylo přírodní koupaliště s obrovskými skokánky a perfektním občerstvením. Bylo tu dobrá hloubka pro potápění (i když stejně nic vidět), super skoky ☺.

A teď konečně ten Asterix. Celý tábor byl rozdělen do šesti skupin. V každé z těchto družin byl jeden Asterix, Obelix a druid Panoramix. Družiny potom plnily různé úkoly od lovení kňourů až po získávání starobylých run a zaklínadel.

Naneštěstí některé naše hrdinné hráče skolila nenadálá choroba, tak jsme se nedozvěděli, kteří z nás byli Ti nejlepší ☺...

Wolfram (5. - 7. září 2008)

Je Ti 15 a víc, ale méně než 30? Pak Tě zveme na military hru **WOLFRAM**, která volně připomíná hrdinný protifašistický odboj v našem kraji. Chceš: přijmout disciplínu, zažít noční výsadek, sáhnout si do fyz. a psychické rezervy? Tak těmito slovy, nás lákal skautský leták na svoji akci. Touha po dobrodružství nás zlákala a jako jediný oddíl zastupující ATOM jsme se na tento sraz přihlásili. Po čase nám do schránek dorazil Povolovací rozkaz s instrukcemi.

V pátek 5. září 2008 vyrážíme směr Kunčice pod Ondřejníkem. V Ostravě na nádraží sic zazněli hlasy typu: Nepojedeme raději na Lysou? Co když to bude morda? Ještě máme možnost výběru! Byli bychom ale hloupí, kdybychom tyto hlasy poslechli. V Kunčicích na vlakovém nádraží se setkáváme se skupinou skautů z Dolní Lutyně a spolu vyrážíme na základnu. Zde nás přivítalo skautské vedení. A v 18:00 se pomalu celá akce začala rozjíždět. Lékařská prohlídka, kontrola totožnosti, rozdělení do skupin a nakonec přijetí do výcviku – spadla klec, už není návratu.

Vše začalo základní průpravou nástupů a povelů. Druhý den však přitvrdili, vyfasovali jsme armádní mundůry a začal výcvik – nízké lanové překážky, hod granátem z leže, topografie, zdravotvěda, radistika, střelba ze vzduchovky, práce se zbraní AK 47, výcvik sebeobranu, střelba z Akačka v terénu, přednášky o partyzánské skupině Wolfram, která za 2. světové války operovala v Beskydech.

V noci (ve 2hod.) byla každá skupina probuzena a poslána do terénu. Úkol: projít třemi stanovišti, splnit dané úkoly a do 10 hodin se hlásit na velitelství v Malenovicích. Cesta činila zhruba 25km, takže jsme měli co dělat. Po menším přesunu auty, to ale všechny družiny zvládli a v 10,00 h bylo všech 14 závodníků nastoupeno v cíli.

Máňa

Výprava na Ivančenu a Lysou Horu (6. září 2008)

Tak jsme se vydali na Lysou horu, abychom si po dlouhé době připomenuli „krásy“ našeho kraje. Bylo nádherné slunečné počasí, místy však pěkně foukalo. ☺ Dojeli jsme, až kam to šlo, nahodili batohy na záda a vyrazili k výšinám.

Během cesty jsme samozřejmě udržovali také nějaký program. Plazili jsme se tedy divočinou a okolo nás samí nepřátelé a my se museli udržovat stále v pozoru ☺. Sem tam nás překvapil nálet nebo nějaký „sniper“. Ale putovali jsme odvážně dál. Jen těsně pod vrcholem nám přibyl „raněných“ a to pro nás znamenalo vzít „raněného“ druha na záda a donést ho do bezpečí. Jen pár z nás z toho vyvázlo i s kamarádem ☺.

Nahoře nám parádně posloužila místní kantýna. Dali jsme si něco teplého – nahoře opravdu foukalo (řekl bych až nezdravě moc ☺), pokochali jsme se výhledem a mazali hezky zpátky domů, ale před návratem do Karviné jsme se ještě jeli osvěžit do Těrlické přehrady a voda byla opravdu osvěžující v tomto horkém dni.

Výprava na Hukvaldy (28. září 2008)

V tento zázračný den státního svátku (sv. Václav) nám počasí přálo a tak jsme se vydali, v domnění velkolepých oslav, na hrad Hukvaldy. Vzali jsme to vlakem do Kopřivnice a pak pomalu přes kopečky a do kopečka rovnou na hrad. Cestu jsme si, jak se patří, užívali. Hráli jsme hry a ti otužilejší z nás také vyzkoušeli teplotu vodního „světa“, který jsme míjeli (rybník nebo něco podobného). Pak jsme konečně dorazili do cíle.

Bohužel námi proběhlo malé zklamání z programu, který probíhal na hradě. Sice jsme, viděli zajímavé divadlo, celkem vtipné, ale špatně zahrané ☺, ale jinak nic výjimečného. Tak jsme si chuť vyspravili nákupem veselých a sladkých maličkostí, procházkou hradem, kamarádským vtipkováním a samozřejmě neuvěřitelně nádherným výhledem. Když už jsme toho měli dost, tak jsme pomalu, ale jistě vyrazili zpátky na nádraží. Díky ČD jsme kupodivu neměli zpoždění, takže jsme v pořádku a hlavně v čas dorazili domů plní nových a nezapomenutelných chvil s kamarády.

Luky

Víkendová výprava Krásná (31. října – 2. listopadu 2008)

Byl to přímo prodloužený víkend. Vyrazili jsme v pátek navečer. Bylo nás docela dost, ale cesta vlakem proběhla víceméně v pohodě, i když jsme měli neskutečné množství přestupů. Rád bych všechny upozornil (zejména rádce) na nějaké vhodné chování při čekání na náš transport. Tak doufám, že jste se pro příště poučili.

Večer jsme toho už moc nestihli, tak jsme si připravili večeri a odebrali se ulehnout, ať můžeme být čerství na další den. A opravdu sobota byla docela ubíhaná. ☺ Začalo to rozcvičkou – prázdné nadšení. Pak jsme se vydali do nedalekého lesa a konečně proběhla pořádná „přestřelka“. V lese jsme byli celé dopoledne a bavili se různými hrami, byla to opravdu zábava.

Jelikož nastal ten pravý čas na oběd, odebrali jsme se zpátky do „domku“ vařit a trochu odpočinout. Odpoledne jsme strávili na přilehlém hřišti a zkusili jsme nejrůznější hry – pokoušeli jsme se také o nějaké to uzlování jako přípravu na Uzlařskou Regatu.

Večer konečně nastal čas na náš oblíbený Airsoft. Byla to fakt paráda. Naše týmy, bych řekl, byly naprosto vyrovnané, ale úplně ten nejlepší hráč byla zcela určitě naše Máňa. Neděle nám ubíhala strašně rychle. Ráno jsme si ještě zopakovali Airsoft, rychle se sbalili, uklidili a mazali na vlak.

Vánoční výprava – Žranice (12. – 14. prosince 2008)

Cesta k chalupám se nám nějak protáhla, protože autobus nejel, až tak vysoko jak by se nám líbilo ☺, ale my jsme šlápli do kopýtka a hezky svižným tempem vystoupali na chatu.

V sobotu ráno jsme jako obvykle podnikli docela pekelnou rozcvičku, jelikož byla opravdu za trest (za noční rambajs), tak jsme i my staří chalani měli co dělat abychom ji úspěšně dokončili. Jelikož mi nikdo nechtěl připomenout náš dopolední a odpolední program – na který si opravdu nemůžu vzpomenout – tak raději přeskočím rovnou na večer.

Žranici jsme spojili s Večerem Světél. Tož jsme posbírali lampiony a vydali se za Širokem ☺, který po celou dobu existence oddílu hlídá naši Listinu věrnosti. Vystoupali jsme na nedalekou louku, utvořili kruh přátelství a povolali Široka z hlubin času.

Jakmile nám Široko donesl Listinu zase se odebral na místa nám neznámá ☺. My v úplné tichosti čekali, až budou povoláni noví členové oddílu k zápisu. Dokonce byl povolán i staronový člen (Já ☺) a jelikož mi je velkým potěšením s Vámi být, tak jsem hrdě hodil podpis na papír ☺. A začala Žranice ☺. Tak nějak jsme se začali bavit – kytara, promítání fotek z celého oddílového roku. Protínali jsme to minutkami, samozřejmě.

Jak večer vrcholil pomalu, ale jistě jsme se posouvali k „vánočnímu“ stromku a dárkům. Dárků bylo mnoho a udělaly spoustu radosti i legrace ☺. S postupem večera jsme začínali být příjemně přejezeni a unavení tudíž jsme se začali přesouvat do spacáku. Neděle probíhala jako každá jiná. Uklízeli jsme, uklízeli jsme a uklízeli jsme. Jo a ještě jsme museli jít na autobus :-D. Takže klasicky prima ☺.

Silvestr Kusalíno (29. prosince 2008 – 3. ledna 2009)

Jelikož jsme se rozhodli prožít netradičního Silvestra (to se vlastně týká jenom mě – myslím, že většina už takový nebo podobný Silvestr prožila ☺), tak jsme vyrazili na chatu Kusalíno, která se nachází nedaleko Vsetína. Spousta z nás měla nějaké to vybavení pro zimní aktivity (teda hlavně běžky a nějaký ten snowboard), tak jsme se těšili, že si krásně odpočineme a vyřádíme na sněhu ☺.

Začínalo nám to výborně. Počasí přálo a bylo docela zima. Sice první dva dny nějak moc svítlo sluníčko a vše kolem začínalo pomalu tát – což se nám až zase tam moc nezamlouvalo, ale pak začala ta pravá zima ☺ - začalo pořádně a vkuse sněžit, takže nám přibylo minimálně krásných 20 cm čerstvého sněhu. Ihned jsme se chopili běžek a jali se projíždět stopu touto krásnou zasněženou krajinou.

Teda abych to uvedl na pravou míru: pár šilenců se jalo razit stopu. Mě se to netýkalo, protože když jsem si nasadil běžky já, tak jsem byl rád, že jsem je sundal z nohou a přežil jsem to relativně ve zdraví ☺. Ostatní to zjevně bavilo ☺ – sice nevím co na tomhle vidí, ale každý svého štěstí strůjce.

Protože jsme měli ještě asi 2 snowboardy, tak jsem to ještě zkusil svou šikovností na jednom z nich. Přiznám se taky s nevalným úspěchem ☺. Tudíž jsem se rozhodl trávit více času v chatě a třeba pomáhat v kuchyni, kde naši milí kuchaři – členové připravovali opravdové pochoutky (samozřejmě s „malým“ přispěním Modrých racků a především naší Máni ☺).

Den nám sice začal jako každý jiný, ale v průběhu dne jsme chystali všelijaké dobrůtky na večerní stůl. Nálada byla více než dobrá. Večer jsme se všichni sešli a byli rádi, že takové chvíle můžeme trávit spolu. Hrál se na kytaru, zpívalo, baštilo a pilo, co jen hrdlo ráčilo (samozřejmě pro rodiče – pilo se jen nealko, a to všichni).

Když už mě náhodou nepotřebovali v kuchyni, šel jsem obhlédnout naše sportoviště č. 2 kde se hrály stolní hry. Nejvíce se nám rozmohly šachy. Samozřejmě musím pochválit našeho velmistra , který nejenže s přehledem porážel zástupy nás obyčejných smrtelníků v klasickém utkání, kdy sedíte proti sobě, ale dokonce hrál i tzv. virtuální šachy (no prostě a jednoduše seděl zády a vše si ukládal do paměti a představoval si to a stejně vyhrával – nepochopitelné ☺). Ale byly i další a další hry, které nás uchvátili a my je opakovali a opakovali. Tak to vše šlo dál až jsme se konečně dočkali vytouženého Silvestra – 31. prosince 2008.

Tak jako každý rok se našli odvážní mládenci, kteří si chtěli zahrát MACHÁČKA. Namíchal se jim „koktejl všehočut“ no děsně mi to připomínalo HamuPapu z tábora, no prostě fuj ☺. A jak to dopadlo, bych nerad rozebíral – raději se o to podělte mezi sebou (teda Ti co to ještě neví, ať se mají na co těšit ☺). Tak to šlo vesele až do půlnoci.

Na půlnoc jsme vystoupali na nedaleký kopec, abychom si trošku zastříleli a podívali se na okolní ohňostroje. Podívaná to byla parádní. Asi po hodině blbnutí jsme sešli zpátky do chaty a oslavy pokračovaly s nezměněnou mírou. Samozřejmě Ti starší a unavenější z nás – myslím Tím sebe za unavenější a další za starší šli pomalu spát.

Takhle jsme vstoupili do nového roku 2009 a já bych Vám všem ještě jednou a takhle se zpožděním chtěl popřát jen to nejlepší v tomto novém roce a ať se zase všichni opět sejdem v takto hojném počtu jako teď.

Luky

Řádky pro nováčky: představa vs. skutečnost

Jistě to znáš z vlastní zkušenosti. Když o něčem čteš v knížce, nebo se na to koukáš v kině zdá se ti to krásné, zajímavé, poutavé. Když pak přesně stejné příhody prožíváš sám, jako by jim něco chybělo, najednou nejsou ani zdaleka tak barevné a lákavé. Tráva je ve filmu vždy zelenější, jezera modřejší, střechy domů červenější než je vidáme v krajině. Dobrodružství, které nám na stránkách napínavého románu připadalo tak úchvatné, nemusí být ve skutečnosti vůbec příjemné.

A právě tak je to i s oddílem. Jestliže si nejdříve přečteš několik knížek o táboření v lese, táborech a pak do oddílu vstoupíš, jsi obyčejně zklamán. Živí hrdinové nebývají tak dokonalí jako papírový hrdinové, program skutečného oddílu se nezdá tak zábavný jako příhody oddílu, o němž jsi četl. Čím je rozpor mezi představou a skutečností větší, tím větší zklamání přináší. Někdy bývá zklamání tak veliké, že nováček po krátké době odchází. A přitom členové v oddíle nemusí být špatní , stejně tak jeho program.

Večer v teple se krásně čte o někom, který přechází z temné větrné noci kolem stanu a hlídá tábor, ale když se sám ocitneš na takové hlídce, rozespálý, unavený po celodenní práci, když ti půlnoční chlad leze do rukávů a nohavic, máš docela jiné pocity, než si zažíval nad knížkou.

Nechci tvrdit, že noční hlídka v táboře je něco strašně nepříjemného, naopak má své kouzlo, dokonce tak veliké, že na ty noční pochůzky kolem tábora se vzpomíná ještě po letech (však se zeptejte těch, kteří již delší dobu na žádném táboře nebyli ☺).

Ale to kouzlo tkví v něčem jiném. Musíš nejdřív zahnat ospalost, únavu, zimu, překonat svou pohodlnost a teprve pak můžeš mít tu pravou radost z mnoha věcí, o nichž se v knížkách vůbec nepíše....

Skutečnost v oddíle je jiná, než představy, s nimiž do oddílu přicházíš. Ale právě takové to má být. Naučíš se přijímat skutečnost takovou, jaká je bez falešných příkras a představ. Bylo by škoda, kdyby ses nechal odradit rozparem mezi představou a skutečností a odešel z oddílu jen proto, že na tebe někdo zakřičel, že musíš nanosit z lesa dřevo, apod.

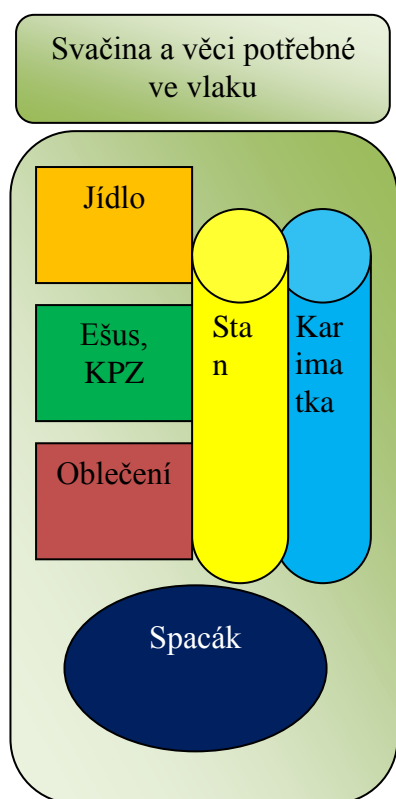
Z posledního náboru už nás zas tolik nezůstalo, na tábor tak jedeme v obvyklém počtu a tak bych si moc moc přál, aby ti naši nováčci zůstali a přivedli další, protože bez nich oddíl zestárne a postupně zakrní a to přece nechceme.

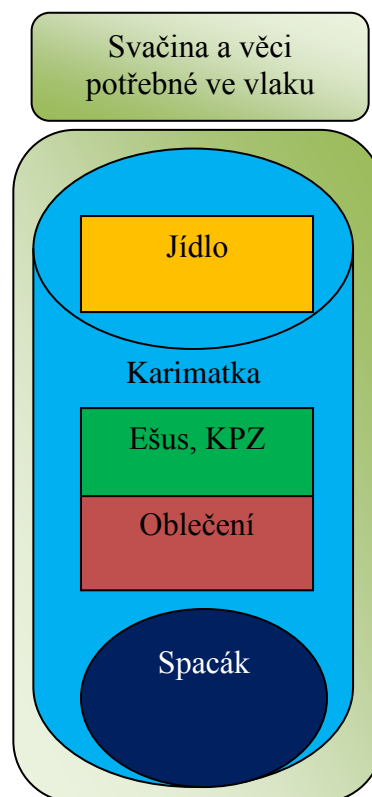
Příručka balení kletru

Jelikož máme v oddíle pár nováčků a batohy některých starých členů také nebývají zabalené zrovna extra tak jsem se rozhodl pro sepsání této příručky. Ve které si ukážeme, jak má vypadat správně zabalený batoh.

Velký spacák – těžší batoh:

Malý spacák – lehčí batoh:

- Tato varianta je těžší, a to v tom že vám batoh neudrží pevný tvar ale zase kletr se krásně rozdělí na 2 části a spodní část udělá tzv. „břícho“
- Varianta je dobrá, pokud taháte stan

- Karimatka vám krásně drží tvar batohu, přehlednější pro uskladnění věcí.
- Jestli berete stan a balíte se podle tohoto vzoru, tak doporučuji stan rozdělit na jednotlivé kousky

Rada na závěr:

věci, které mají ostré hrany, radím do něčeho zabalit, aby vám nevyčnívali ven. Necpat stan a boty nahoru!